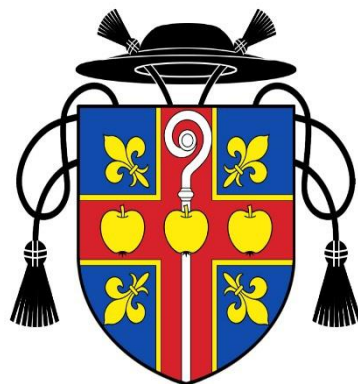

Farní list 109

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Hospodin bude po tvém boku, bude střežit před pastí tvou
nohu.“*

(Přísloví 3,26)

DCŽM Vesmír v Orlických horách

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Červen 2019:

- **Evangelizační úmysl:** *Za kněze, aby tím, že se zavazují ke skromnému a pokornému životu, aktivně projeví porozumění a podporu těm nejchudším.*
- **Národní úmysl:** *Ať jsou křesťané vnímaví k trpícím i chudým a ti, kteří jim slouží, ať mají dost pokory a trpělivosti.*
- **Farní úmysl:** *Za novou evangelizaci naší farnosti a naší země.
Anděl Páně...*

Slovo kněze

Milí farníci,
předně bych chtěl poděkovat všem, kdo v naší farnosti zastávají jakoukoliv službu. Ale také těm, kteří třeba „jenom“ důsledně pečují o náboženskou výchovu svých dětí a vnoučat.

Pronásledovaní křesťané

Toto číslo farního listu by se vám mělo – dá-li Pán – dostat do rukou o šesté neděli velikonoční, která je tradičně také *Dnem modliteb za pronásledované křesťany*. Modleme se prosím za pronásledované křesťany nejen o této neděli, ale často a třeba i denně. Ale nejenom za ně, ale prosme i o milost obrácení pro ty, kdo je pronásledují.

Všechny naše modlitby jsou důležité, ale ty za pronásledované křesťany snad ještě více: vždyť ročně je pro svoji víru na celém světě zabito více než sto tisíc křesťanů. Většina našich i evropských médií se ovšem těmto zprávám více či méně vyhýbá.

Málokdy se doslechneme i to, že pronásledování církve a křesťanů se stává vážným problémem i v některých civilizovaných evropských zemích. Například ve Francii, kde za rok 2018 došlo k více než tisícovce útoků na křesťanské cíle, zejména kostely. Mluvčí tamní biskupské konference to komentoval slovy: „*Kostely jsou podpalovány, pleněny a profanovány. Nikdy si nezvykneme na to, aby tato pokojná místa byla vydána napospas násilností, a na to, že je pošlapáváno Kristovo tělo.*“ V samotné Paříži došlo několik dnů před požárem katedrály Notre-Dame ke žhářskému útoku na kostel Saint-Sulpice. Pachateli těchto útoků bývá nejčastěji vykořeněná mládež. Zdá-li se vám to na počátku 21. století neuvěřitelné, doporučuji vám článek Vatikánského rozhlasu (<https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=29294>). Sluší se dodat, že se v případě pachatelů zdaleka nejedná pouze o lidi pocházející z prostředí neintegrovanych přistěhovalců. Katolická církev byla ve Francii velmi brutálně pronásledována za Velké francouzské revoluce a od té doby tam mají nemalý vliv na společnost síly, velmi nepřátelsky naladěné vůči křesťanství a katolické církvi zvláště.

Vůbec ale *není důvod* propadat nějaké *malomyslnosti* či *skepsi*. Krev mučedníků je semenem víry. To je stará a známá pravda. Víme to nejenom z příběhu obrácení sv. Pavla a řady dalších ve starověku a novověku, ale i z doby nedávné nebo i současné. Například do Koreje se dostalo křesťanství až v 18. století. Ve století devatenáctém tam došlo k několika vlnám krutého pronásledování křesťanů. Dnes v Jižní Koreji křesťanství (i katolická církev) roste tolik, jako málokde na světě.

Možná až překvapivě často rovněž dochází, právě díky Boží milosti a našim modlitbám, k obrácením, která by málokdo čekal, a u kterých nebylo základem hlásání evangelia nějakým člověkem, ale upřímné

hledání pravdy a nějaký mystický zážitek, sen, zázrak nebo „jenom“ nějaké nečekané a nepravděpodobné setkání.

Stále znovu a znovu se přesvědčujeme, že Bůh dokáže jak pronásledování církve, tak upřímné hledání pravdy ze strany jednotlivých lidí i celých skupin využít pro šíření evangelia a víry v Pána Ježíše takovým způsobem, který bychom nevymysleli, ani kdybychom na to měli tisíc let. Skutky apoštolů, které nyní čteme v liturgii, jsou velmi působivým svědectvím o tom, že Duch svatý vane kudy chce a že jeho vanutí přináší bohatou úrodu. Aby byla tato úroda opravdu bohatá, má to ovšem jednu podmínku: podobně jako apoštolové bychom měli prosit o duchovní dary, podobně jako oni bychom se Duchu svatému měli dát k dispozici.

Dojmy z Vesmíru

V den, kdy tento úvodník dopisuji, jsme s farním zájezdem navštívili mimo jiné Diecézní centrum života mládeže Vesmír. Bylo povzbudivé vidět toto životem a vírou pulzující místo.

Po návratu do Nížkova mi vytanula na mysl slova vedoucího Vesmíru a „faráře“ farnosti Deštné, kněze Tomáše Hofmanna. Řekl věc, která je sice téměř samozřejmá, ale snadno se na ni zapomíná. A sice, že k předávání víry mladé generaci je důležité, aby mladí *zažívali společenství víry věřících vrstevníků*. A mimochodem nejde jen o dospívající. Dokonce i mne samotného, ačkoliv už mezi mladé rozhodně nepatřím a jsem spíše introvert, povzbudí ve víře, když se mohu, byť třeba jen jedenkrát do roka, setkat s kněžími, se kterými jsme se před deseti lety začínali v Teologickém konviktu na kněžství připravovat.

Před několika generacemi společenství mladých věřících existovalo celkem spontánně i v naší farnosti. Jenže věřících i v naší farnosti ubývá. A zatímco mladší děti hodně dají na své rodiče, tak starší děti, a zvláště dospívající se čím dál více řídí spíše tím, co prožívají mezi svými vrstevníky. Protože ale mezi svými vrstevníky zažívají spíše prostředí nevěřící než věřící, je pro ně velmi důležité prožívat také

společenství věřících. Proto bych chtěl doporučit rodičům a zároveň je poprosit, aby své potomky podpořili jak v účasti na diecézních setkáních dětí a mládeže, tak i na případných dalších společných aktivitách, souvisejících s prožíváním víry.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ 1. 6. (sobota) – v 17 hod. mše sv. v Sirákově s nedělní platností; 1. den pravidelného víkendového zpřístupnění kostnice
- ⇒ 2. 6. (neděle) – 1. sv. přijímání dětí v naší farnosti
- ⇒ 6. 6. (čtvrtek) – pastorec nemocných Buková (!), 17:30 adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 7. 6. (pátek) – pastorec nemocných Nížkov
- ⇒ 8. 6. (sobota) – Diecézní setkání dětí v Hradci Králové
- ⇒ 9. 6. (neděle) – slavnost Seslání Ducha svatého; farní sbírka na afrického bohoslovce
- ⇒ 14. 6. (pátek) – pastorec nemocných Sirákov a Poděšín
- ⇒ 16. 6. (neděle) – slavnost Nejsvětější Trojice; odpoledne koncert v kostele sv. Mikuláše
- ⇒ 22. 6. (!) (sobota) – misijní klubko
- ⇒ 23. 6. (neděle) – slavnost Těla a krve Páně, mše sv. v 8:30 a v 18 hod.(!!) v Nížkově; sbírka na Charitu
- ⇒ 24. 6. (pondělí) – slavnost Narození sv. Jana Křtitele
- ⇒ 27.6. (čtvrtek) – 16:30 děkovná mše sv. na závěr školního roku a následně farní odpoledne
- ⇒ 28. 6. (pátek) – slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova
- ⇒ 29. 6. (sobota) – slavnost svatého Petra a Pavla, apoštolů (doporučený svátek)
- ⇒ 30. 6. (!) (neděle) – pouť v Přibyslavi

Výhled:

- ⇒ 5. 7. (pátek) – slavnost sv. Cyrila a Metoděje (doporučený svátek, velehradská pouť)
- ⇒ 7. 7. (neděle) – pouť v Sirákově

- ⇒ 13. 7. (sobota) – jáhenské svěcení kandidátů kněžství v Hradci Králové
- ⇒ 10. 7.–14. 7. – Katolická charismatická konference v Brně
- ⇒ 14. 7. – 20. 7. – Farní tábor ve Fryšavě pod Žákovou horou
- ⇒ 3. 8. (sobota) – v rámci oslav 700 let obce Sirákova bude slavena i mše sv.
- ⇒ 13. 8.- 18. 8. – Celostátní setkání animátorů mládeže (Chotěboř)
- ⇒ 15. 8. (čtvrtek) – slavnost Nanebevzetí Panny Marie
- ⇒ 1. 9. (neděle) – požehnání školních potřeb a farní odpoledne
- ⇒ 13. 10. (neděle) – slavnost posvěcení kostela sv. Mikuláše

❖ **Úklid fary:** 15. 6. Dočekalová Ludmila, Marta

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro mládež

Krátký příběh k zamyšlení: Sto korun

Z práce se žena vrátila pozdě, unavená a podrážděná. Náhle zjistila, že na ni čeká u dveří její šestiletý syn.

Syn: „Mami, můžu se tě na něco zeptat?“

Máma: „Jistě, na copak?“

Syn: „Mami, kolik vyděláš za hodinu?“

Máma: „Do toho ti nic není. Proč se mě na to vůbec ptáš?“ Odpověděla žena nazlobeně.

Syn: „Jen to chci vědět. Řekni mi prosím, kolik si vyděláš za hodinu?“

Máma: „Když to musíš vědět, tak je to 100 korun za hodinu.“

Syn: „Ach jo,“ povzdechl si chlapec se svěšenou hlavou. „Mami, můžu si půjčit 50 korun?“

Máma byla bez sebe. „Jestli ses ptal jen proto, že si chceš půjčit na nějakou pitomou hračku, nebo jiný nesmysl, tak odpochoď zpátky do svého pokoje a jdi spát. Přemýšlej o tom, proč jsi tak sobecký. Já se v práci nedru jen pro nějakou dětskou lehkovážnost.“

Chlapec potichu odešel do svého pokoje a zavřel za sebou dveře. Jak se ji může takhle ptát, jen aby dostal nějaké peníze? Asi po hodině se žena

uklidnila a začala přemýšlet: Možná, že na něco opravdu těch 50 korun opravdu potřeboval. Moc často si o peníze neříkal. Žena přistoupila ke dveřím do chlapcova pokoje a otevřela.

„Už spíš, synku?“ Zeptala se.

„Ne, mami, jsem vzhůru,“ odpověděl chlapec.

„Přemýšlela jsem, možná jsem na tebe zbytečně vyjela,“ řekla žena.

„Byl to dlouhý, úmorný den a já si na tobě všechno vylila. Tady máš těch 50 korun, které jsi chtěl.“

Malý chlapec se posadil a usmál. „Ach, mami, moc děkuju,“ zajásal. Pak sáhl pod polštář a vytáhl několik desetikorun. Žena viděla, že už nějaké peníze má a pocítila, jak se jí znovu zmocňuje hněv. Chlapec spočítal všechny své peníze a pak pohlédl na matku.

„Proč chceš víc peněz, když už nějaké máš?“, zabručela matka.

„Protože jsem neměl dost, ale teď už mám,“ odpověděl chlapec.

„Mami, teď mám 100 korun. Můžu si koupit hodinu tvého času? Prosím, přijď zítra o hodinu dřív. Mohli bychom spolu večerět.“

Žena byla zdrcena. Objala svého malého syna a prosila ho za odpuštění. Tohle je jen kratičká připomínka všem, kteří v životě hodně tvrdě pracují. Nenechme si protěci čas mezi prsty, aniž bychom jej strávili s těmi, na kterých nám opravdu záleží, které máme v srdci. Nezapomínejte sdílet váš čas v hodnotě „100 korun“ s někým, koho opravdu milujete. Zemřeme-li zítra, firma, u které pracujeme, si za nás najde náhradu během několika hodin, ale rodina a přátelé, které opustíme, budou cítit ztrátu po zbytek života.

<https://www.seberizeni.cz/kratky-pribeh-k-zamysleni-sto-korun/>

Okénko (nejen) pro seniory

Podobenství o bambusové třtině

Jednou byla taková velmi krásná, nádherná zahrada. Pán té zahrady měl takový zvyk, že se tam každý den procházel, zvláště za poledne, kdy horko bylo největší. A v té zahradě rostl bambus vznešeného vzhledu. Byl nejkrásnější, byl krásnější než všechny stromy v zahradě. A pán

miloval tento bambus více než všechny ostatní rostliny. Rok za rokem bambus rostl a byl čím dál krásnější a nádhernější. Ten bambus věděl dobře, že pán ho miluje. A těšil se z toho. Jednoho dne se pán velmi zamyšlený přiblížil ke svému milovanému stromu. A bambus ve velké úctě sklonil před ním hlavu. Pán řekl: „Drahý bambuse, já tě potřebuji.“ A bambus pochopil, že přišel den všech jeho dnů, že přišel den, pro nějž byl zrozen. S velkou radostí hlubokým hlasem bambus odpověděl: „Ó pane, jsem připraven. Učiň se mnou, co ty chceš.“ „Bambuse,“ a hlas pánův byl vážný, „abych tě mohl použít, musím tě bohužel pokácet.“ Bambus se zděsil, velmi se zděsil. „Pokácet mě, pane? Mě? Který jsem tím nejkrásnějším stromem z celé tvé zahrady? Ne, prosím tě, ne. Chci, abys mě použil, pane, pro svou slávu, ale jenom mě, prosím tě, neuřezávej.“ „Můj drahý bambuse,“ řekl pán a jeho hlas byl ještě vážnější, „jestli tě nebudu moci uříznout, tak tě nebudu moci použít.“ V zahradě nastala hodina velkého ticha. Ani vítr už nevál, ptáci už nezpívali. Pomalu, velmi pomalu bambus sklonil ještě víc svou nádhernou hlavu, pak si povzdechl: „Pane, jestli mě nemůžeš použít, aniž bys mě uřízl, dělej, co chceš ty, uřízni mě.“ „Můj drahý,“ řekl znovu pán, „nejen, že tě musím uříznout, ale musím z tebe otrhat všechno to listí a ořezat všechny výhonky.“ „Ó pane,“ říká bambus, „toto mi již nedělej. Nech mi aspoň listí a nech mi ty ratolesti.“ Pán odpověděl: „Jestliže tě nemohu ořezat, pak tě nebudu moci použít.“ V tu hodinu se skrylo i slunce. A ptáci, celí zděšení ulétli pryč. Bambus se celý roztrásl a odpověděl hlasem, který byl sotva slyšet. „Pane, ořež mě.“ „Můj drahý bambuse, já musím ještě pokračovat. Musím tě rozříznout na dva kusy a vyjmout z tebe srdce. Jestliže nemohu udělat toto, nemohu tě použít.“ Bambus nebyl schopen mluvit. Sklonil se až k zemi. Tak pán té zahrady bambus uřízl, uřezal mu výhonky, otrhal všechno listí, rozštípl ho na dva kusy a vyndal z něho srdce. A potom přinesl ten bambus k prameni čerstvé vody, který byl poblíž jeho polí, která potřebovala zavlažení. Tam pán jemně položil milovaný bambus na zem a jedním koncem jeho kmene ho připojil k prameni vody. Druhý konec toho dutého bambusu zaměřil na své vysušené pole. Ten pramen dodával vodu a voda se vylévala na vysušené pole, které na vodu tak čekalo. Potom tam byla zasázena rýže. A dny běžely dál, semínka klíčila, rostla a přišel čas žní. Tak se ten nádherný bambus stal skutečně velkým požehnáním. V celé své chudobě a v celé své pokoře. Když ještě býval veliký, nádherný a cenný, pil vodu a rostl jenom sám pro sebe. Miloval

svou vlastní krásu. Ale později, v tom svém stavu chudoby a zničení se stal kanálem, který pán používal, aby oplodnil své království.

Tak, to je to podobenství o té bambusové třtině. A mnohokrát to může být našim podobenstvím, našim příběhem. Jestliže chcete opravdu být používáni Ježíšem, musíte všechno vložit do Jeho rukou. Není to nemožné, není to snadné, protože Pán nám neřekne, co má v úmyslu s námi dělat. Odevzdat se, to znamená nechat Ho s námi konat Jeho vlastní vůli. Pro onen strom, pro onen krásný bambus to znamenalo, že ho Ježíš jako by zničil. Ale ve skutečnosti ho připravoval, aby ho použil mocněji. Ten malý bambus se odevzdal do Jeho rukou. A pamatujte si toto: Pán zahrady žádal **vždy** o svolení před tím, než s ním něco udělal, tázal se vždy zde, toho malého bambusu. Pán nikdy nejedná v našem životě násilně. Pracuje v nás a s námi jen tehdy, když my můžeme říci: „Ano.“ Jste připraveni říci dnes Ježíši „ano“? Jste připraveni dát sebe sama Jemu a nechat Ho, aby nás vedl, nechat Ho, aby s námi dělal cokoli, co On chce? On vás určitě nezradí. On vás nechce zničit. Pouze udělá s vámi a skrze vás něco krásnějšího. Nechte Ho to dělat, a uvidíte, že Pán bude dělat ve vašem životě zázračné věci. Amen.

*z knihy Eliase Velly Zakotvit svůj život v Bohu
vybrala Jana Vosmeková*

Modlitba

Za děti

Pane, chraň mé děti po celý den,
buď s nimi, když já jdu do práce,
buď s nimi ve školce i ve škole,
provázej je při hře venku i doma,
buď s nimi, když jsou nemocné.

Pomoz jim najít dobré kamarády,
nauč je rozlišovat dobro od zla,
rozhodovat se pro správné věci,
nauč je snášet neúspěch i posměch.

Ty vidíš to, co já nevidím,
rozumíš, čemu já nerozumím,
znáš je lépe než já,
miluješ je, i když zlobí.

Proto ti musím věřit, že se o ně postaráš.
Nauč mě děkovat za to, že to taky děláš. Amen.

Tak jak jsi chodil, láskyplný Spasiteli,
přes pole Galileje,
chod' s nimi místo mne.
Protože jak léta utekla a ony vyrostly,
už je nemohu doprovázet,
musí chodit samy.
Buď mým hlasem, když je přitahují hříšné věci.
Buď tou rukou, která podrží jejich ruce v mé.
A jako Tvá požehnaná Matka vedla Tebe,
dobrý a milující Ježíši, veď Ty naše děti za mne. Amen

z brožury Modlitby matek

Inspirace ke svatosti

Svatý Justin

Kdy žil: 2. století

Liturgický svátek: 1. 6.

Stupeň slavení: památka

Patron: filosofů

„A tak vám říkám: Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno.” Lk 11,9

Kdyby mělo vystihnout Justinův život jediné slovo, bylo by to možná hledání. Justin žil v době, kdy ještě křesťanství nebylo příliš rozšířeno,

---

jeho rodina ho vychovala v pohanské víře. Studoval filosofii, která ho vedla k otázkám o duši, Bohu a smrti. Aristotelovo, Pythagorovo ani Platónovo učení ho nedokázalo svými odpověďmi uspokojit.

Až jednou potkal na procházce starce, který se velmi divil, že bloudí na břehu moře tak sám. A tehdy Justin našel odpovědi, ne v knihách, ale ve starcově víře a znalostech. Když se totiž starci svěřil se svojí touhou po pravdě, muž mu začal vyprávět o Ježíši Kristu a prorocích, kteří vše, co se stalo, předpověděli. Poradil mu, aby četl Bibli a modlil se k Bohu, chce-li všechny věci pochopit.

A tak začalo Justinovo objevování křesťanského učení, studoval Bibli a chodil pro rady k vykladatelům písma. Ve druhém století byli křesťané hojně pronásledováni, Justin pozoroval jejich víru, lásku a sílu, se kterou snášeli všechno mučednictví. Nakonec se nechal sám pokřtít v Efezu a stal se obráncem křesťanské nauky, založil filosofickou školu a bojoval proti bludům a falešným obviněním, kterým křesťané museli v té době čelit.

Justin se snažil všemožnými způsoby rozšiřovat křesťanskou nauku. Bojoval také proti pronásledování křesťanů a veřejně obžalovával ty, kteří jej páchali. Nakonec byl zatčen a nucen se klanět pohanským bohům, ale to odmítl a řekl: "Pokusil jsem se studovat všechny dostupné filozofie, což mne nakonec přesvědčilo, že jen jediné učení je pravé. To, které vyznávají křesťané, že Bůh je Stvořitel a Pán veškerého tvorstva, že Ježíš Kristus podle proroctví přišel na svět, aby spasil člověka a naučil ho celé pravdě."

Za své názory byl sťat spolu s dalšími vězni. Jeho boj za pravdu však nebyl marný, protože mnoho přispěl k tomu, aby křesťanství proniklo do řecko-římské kultury.

„iZIDOOR“

Misie – pokřtění a poslaní – červen 2019

Téma měsíce: JEŽÍŠ KRISTUS – ŽIVÉ BOŽÍ SLOVO

Návrhy biblických textů: mana na poušti, prorok, Eliáš, rozmnožení pěti chlebů a dvou ryb, dobrý pastýř

Svědectví svatých: Karel Lwanga, Bonifác, Norbert, Antonín z Padovy, Jan Nepomuk Neumann, Petr a Pavel

Zamyšlení a z něj vyplývající modlitba:

- podpora Ducha svatého projevující se v mém životě
- můj osobní vztah k eucharistii
- Pán Ježíš jako můj průvodce a rádce

Konkrétní skutky:

- chystáme upomínky pro děti, které poprvé přistupují ke svatému přijímání
- podílíme se na uspořádání a provozu farní misijní kavárničky
- rozšiřujeme mezi dětmi povědomí o PMDD a Misijním klubku
- připravujeme misijní koncert z vystoupení dětí, které navštěvují ZUŠ
- pro děti navíc: hodnotíme uplynulý školní rok; zajímáme se o kulturu stolování, stravovací zvyky a jídelníček v misijních zemích (www.missio.cz/galerie/video/misijni-kamerou/zambijsky-recept; www.adopcenablizko.cz/dnes-jim-jako)

Biblické odkazy:

- mana na poušti – Ex 16,2-35
- Eliáš – 1 Král 17-19
- rozmnožení pěti chlebů a dvou ryb – Lk 9,12-17, Mt 14,13-21, Jan 6,1-15
- nasycení 4 000 lidí – Mk 8,1-9
- dobrý pastýř – Jan 10,1-16

Evangelii Gaudium:

Čl. 11: Obnovená zvěst nabízí věřícím – i těm vlažným či nepraktikujícím – novou radost ve víře a evangelizační plodnost. Její jádro a podstata je vskutku stále stejná: Bůh, jenž projevil svoji nezměrnou lásku v Kristu, který zemřel a vstal z mrtvých. On neustále obnovuje své věřící, ať jsou jakéhokoli věku, obdařuje je silou, „jako orli dostávají křídla, běží a neumdlí, jdou bez únavy“ (Iz 40,31). Kristus je „věčně radostné poselství“ (Zj 14,6); je „stejný včera i dnes i navěky“

(Žid 13,8), ale jeho bohatství a krása jsou nevyčerpatelné. On je stále mladý, je trvalým pramenem novosti. Církev nepřestává žasnout, jak „bezdná je Boží štědrost, moudrost a poznání!“ (Řím 11,33). Svätý Jan od Kříže říká: „... toto houští moudrosti a vědění Božích je tak hluboké a nesmírné, že i kdyby o něm duše věděla sebevíc, vždy bude moci vstoupit hlouběji.“ Anebo také, jak pravil svätý Irenej: „Kristus svým příchodem přinesl s sebou veškerou novost.“ On může svojí novostí vždycky obnovit náš život a naše společenství a křesťanská nabídka, byť prochází temnými dobami a slabostmi církve, nikdy nezestárne. Ježíš Kristus může také rozbít nudná schémata, v nichž ho domyšlivě vězníme, a překvapuje nás svojí neustálou, božskou kreativitou. Pokaždé, když se snažíme navrátit k prameni a znovu objevit původní svěžest evangelia, objevují se nové cesty, tvořivé způsoby, jiné výrazové formy, výmluvnější znamení, slova nabitá novým významem pro dnešní svět. Ve skutečnosti je každá autentická evangelizační aktivita vždy „nová“.

*z příručky pro přípravu na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019
PAPEŽSKÝCH MISIJNÍCH DĚL
Zpracovala Jana Vosmeková*

Tabulka lektorů na červen 2019

SO						
NE	2	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	
PO	3			Jindrová V.		
ÚT	4			Bártová J.		
ST	5			Holcmanová Z.		
ČT	6			Chromá H.		
PÁ	7					
SO	8					
NE	9	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30	Vlčková N.

PO	10			Jindrová V.		
ÚT	11			Bártová J.		
ST	12			Laštovičková M.		
ČT	13			Chromá H.		
PÁ	14					
SO	15					
NE	16	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	17			Jindrová V.		
ÚT	18			Bártová J.		
ST	19			Holcmanová Z.		
ČT	20	1. čtení		Chromá H.		
		2. čtení		Laštovičková M.		
PÁ	21					
SO	22					
NE	23	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30	Vlčková N.
PO	24	1. čtení		Jindrová V.		
		2. čtení		Chromá H.		
ÚT	25			Bártová J.		
ST	26			Laštovičková M.		
ČT	27			Chromá H.		
PÁ	28	1. čtení				
		2. čtení				
SO	29	1. čtení				
		2. čtení				
NE	30	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.

Zdena Holcmanová

Pro zasmání

Žena ve středních letech měla infarkt a byla převezena do nemocnice k operaci. Když ležela na operačním stole, uviděla Boha a ptala se ho, jestli je to opravdu její konec. Bůh ji ale uklidnil: „Ne, ještě budeš žít další 43 roky, 2 měsíce a 8 dní.“ Po zotavení se žena rozhodla zůstat ještě v nemocnici a nechala si provést vyhlazení vrásek, liposukci, zvětšení poprsí, bandáž žaludku, změnu barvy vlasů a tak podobně, neboť usoudila, že to ještě stojí za to, když má před sebou ještě tak dlouhý život. Když však po posledním zákroku vycházela z nemocnice a přecházela přes ulici, srazila ji právě příjíždějící sanitka a na místě byla mrtvá. Když v nebi předstoupila před Boha, tak mu vyčítala: „Měla jsem za to, že jsi říkal, že mám ještě dalších 40 let.“ Bůh na to odpověděl: „Já vím, ale promiň – nepoznal jsem tě.“

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

Mše svaté s intencemi v červnu 2019

Sobota 1. června Památka sv. Justina, mučedníka	7:30 Za dar víry, zdraví a Boží požehnání a ochranu pro celou rodinu 17:00 (Sirákov)
Neděle 2. června 7. neděle velikonoční	7:00 Za farnost 8:30 Za děti, které poprvé přistupují ke sv. přijímání a jejich rodiny
Pondělí 3. června Památka sv. Karla Lwanga a druhů, mučedníků	18:00 Za dar víry pro novomanžele a poděkování za zdraví a Boží ochranu
Úterý 4. června	18:00 Na poděkování za dožití 60 let a za dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu
Středa 5. června Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	18:00 Za Václava a Marii Tománkovy, dva syny, Ludmilu a Adolfa Peřinu, rodiče Vlčkovy a živé i zemřelé těchto rodin

Čtvrtek 6. června	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 7. června	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 8. června	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Neděle 9. června Slavnost Seslání Ducha Svatého	7:00 Za farnost 8:30 Za Jana a Antonii Laštovičkovy, zemřelé děti, zetě, snachu a rodiče 10:00 (Sirákov) Za rodinu Wasserbauerovu, Vlčkovu, za Marii, Bohumila a Vladimíra Pavlíčkovy, za všechny duše v očistci.
Pondělí 10. června	18:00 Za dar zdraví a Boží ochranu
Úterý 11. června Památka sv. Barnabáše, apoštola	18:00 Za Františka Gabriela, manželku, jejich rodiče a sourozence, rodiče Pilvouskovy
Středa 12. června	18:00 Za Josefa Vlčka, rodiče, rodiče Karla a Marii Sobotkovy, Anežku, živé a zemřelé těchto rodin
Čtvrtek 13. června Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve	18:00 Za rodiče Františka a Boženu Vomlelovy, syna, celý rod a rod Musilů. Rodiče Vlčkovy a Důstojného pána Aloise Flesara a Boží ochranu pro celou rodinu
Pátek 14. června	18:00 Za Žofii a Josefa Dobrovolných, 3 syny, rodiče Janákovy a duše v očistci
Sobota 15. června	7:30 Za rodiče Polreichovy, syna Miroslava a duše v očistci
Neděle 16. června Slavnost Nejsvětější Trojice	7:00 Za farnost 8:30 Za rodiče Velínovy a syna, rodiče Puchýřovy a syna 10:00 (Sirákov) Za rodiče Prokešovy a celý rod, rodinu Zikmundovu a Celbovu

Pondělí 17. června	18:00 Za rodiče Kašpárkovy, Drahouše Kašpárka, rodiče Eliášovy, syna Josefa, dcery Marii a Alenu a duše v očistci
Úterý 18. června	18:00 Za Boženu a Jana Vlčkovy, Boženu a Františka Drejškovy, jejich děti a celou přízeň
Středa 19. června	18:00 Za živou i zemřelou rodinu Pejchalovu a Havlíčkovu a za dar zdraví a Boží ochranu
Čtvrtek 20. června Slavnost Těla a Krve Páně	18:00 Za Vojtěcha Baumruka a živou i zemřelou rodinu Baumrukovu, Čejkovu a Štursovou
Pátek 21. června Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka	18:00 Za Karla a Ludmilu Havlíčkovy, Vlastu Řezníčkovou, za Zdeňku a Jana Musilovy
Sobota 22. června	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Neděle 23. června 12. neděle v mezidobí	8:30 Za farnost 18:00 Za Vladimíra a Marii Špinarovy, jejich rodiče a snachu Renatu
Pondělí 24. června Slavnost Narození sv. Jana Křtitele	18:00 Za Marii a Václava Novákovy, syna, Františka a Vládu Novákovy
Úterý 25. června	18:00 Za Františka Toufara, rodiče, rodiče Kolouchovy a celou přízeň
Středa 26. června	18:00 Za Blaženu a Františka Gabrielovy, jejich rodiče, sourozence, rodiče Semerádovy a Pilvovskovy
Čtvrtek 27. června	16:30 Na poděkování za uplynulý školní rok
Pátek 28. června Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova	18:00 Za rodinu Sobotkovu a Fišarovu
Sobota 29. června Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů	7:30 Za dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu

<p>Neděle 30. června 13. neděle v mezidobí</p>	<p>7:00 Za farnost 8:30 Za Josefa Flesara a manželku, za celý rod Flesarů a duše v očistci 10:00 (Sirákov) Za Jaroslava Sobotku, rodiče Sobotkovy, rodiče Langovy a duše v očistci.</p>
--	---

Změny vyhrazeny

Katechetické okénko

Dnes bych chtěl odbočit od tématu rodinné katecheze a věnovat se tématu možná více postnímu než velikonočnímu, ale rozhodně stále aktuálnímu.

Co je to vůbec hřích a kdy je těžký neboli smrtelný?

O hříchu obecně

Řadě z vás možná přijde otázka „*co je to hřích?*“ banální, ale tak úplně není. Když se například lidé zpovídají z toho, že se nezúčastnili nedělní mše svaté, je to samozřejmě v pořádku. Jenže když se zeptám po důvodu, tak mi docela často odpoví, že důvodem byla nemoc. Ovšem absence z důvodu nemoci *není vůbec hříchem*, natožpak hříchem těžkým, jak se někteří lidé domnívají a zbytečně kvůli tomu nejdou ke svatému přijímání.

V katechismu se dočteme, že hřích je *provinění proti rozumu, pravdě a správnému svědomí*. Jinak viděno: je to *přestupek proti pravé lásce* k Bohu a bližnímu (a někdy i vůči pravé lásce k sobě samému).

Hřích je způsobený *zvráceným lpěním* na určitých věcech. U toho *zvráceného lpění* se chci zastavit: znamená to totiž, že hříchem je takové *jednání*, kdy *volím něco jiného* nežli to, co je v dané situaci *nejlepší*. Aby šlo o hřích, musí *zároveň* platit, že si dotyčný člověk, který tak jedná, *je vědom* toho, že existuje lepší možnost a *dobrovolně* volí něco jiného, např. proto, že je to pro něj příjemnější, jednodušší, rychlejší atp.

Tzv. přirozeným mravním zákonem, který platí pro *každého* člověka bez ohledu na jeho náboženskou víru (!) je „*hledej dobro, vyhýbej se zlu*“. Proto mezi hříchy patří také *zaviněná nevědomost*, tzn. stav, kdy si člověk sice není vědom hříšnosti nějakého svého jednání, ale tuto svoji nevědomost sám zavinil svým předchozím nezájmem o hledání dobra a vyhýbání se zlu.

Abych se vrátil k příkladu z úvodu článku. Asi jste ode mne již slyšeli citovat slova sv. Tomáše Akvinského o tom, že milost předpokládá přirozenost. Bůh tedy po nás nechce nic, co by bylo v rozporu se zdravou (!) lidskou přirozeností. Když tedy má člověk horečku, má podle zdravého selského rozumu (a rady lékaře) být v teple, nejlépe ležet v posteli, a to i v neděli. To je nejlepší řešení pro danou situaci. Hříchem (proti svému zdraví a tím i proti pátému přikázání) by v daném případě naopak bylo (bez nějakého mimořádně silného důvodu k opaku) s horečkou v neděli do kostela *jít!*

Aby tedy vůbec šlo o hřích, musí jít o situaci, kdy člověk jedná *alespoň částečně svobodně* a volí jednání, o kterém *ví nebo alespoň tuší, že není nejlepší možné* (např. když získá menší dobro pro sebe na úkor většího dobra někoho jiného).

Kdy je hřích smrtelný?

Aby šlo o hřích smrtelný, musí mít jednání daného člověka zároveň všechny tři následující znaky.

Za prvé: *předmětem jednání musí být závažná věc*. Obecně lze říci, že závažná věc vyplývá z Desatera. Ale i tady bychom měli jemně rozlišovat. Představovat si hříchy rozdělené do jedné krabice či přihrádky s nápisem lehký hřích a do druhé s nápisem smrtelný hřích není úplně nejšťastnější přístup. Ve skutečnosti jde spíše o plynulé spektrum závažnosti hříchů, od těch nejlehčích až po ty nejtěžší.

Vezměme si například druhé přikázání. To nezakazuje jenom brát Boží jméno nadarmo, ale *především zneužívat Boží jméno*. Někdo jednou za uherský rok řekne v rozčilení: „ježišmarja“ nebo „hergot“ apod. – to je určitě jen lehký hřích. Když to někdo říká skoro každý

den, tak to jistě není pěkné, je to o něco vážnější než v prvním případě a ukazuje to na jisté rezervy v jeho duchovním životě, ale smrtelný hřích to také není. Ale ten, kdo rozhodnul, že vojáci německého wehrmachtu za druhé světové války budou mít na opascích napsáno „Gott mit uns“ (což znamená „Bůh s námi“ – viz též Emanuel), tak *zneužil Božího jména* silným až brutálním způsobem *ke svádění lidí k velkému zlu*, a o smrtelný hřích v jeho případě nejspíše šlo.

Za druhé: aby byl hřích smrtelný, musí ho člověk spáchat *s plným vědomím* jeho hříšnosti. To znamená, že člověk poznává hříšnost skutku a je si vědom, že odporuje Božímu zákonu. Přitom ale můžeme předpokládat, že není nikdo, kdo by neznal základní zásady mravního zákona, vepsané do svědomí každého člověka. Tedy např. to, že je velkým zlem někoho zabít nebo se dopustit nevěry či krádeže.

Za třetí: aby byl hřích smrtelný, musí ho člověk spáchat *dobrovolně*. Pokud někdo jedná pod vlivem nějakého silného vnějšího nátlaku, psychické nemoci nebo třeba i vášni, není jeho jednání zcela dobrovolné a snižuje to, případně i zcela ruší jeho odpovědnost. V takovém případě také nejde o smrtelný hřích, i když pochopitelně následky takového jednání mohou být velmi vážné.

V případech, kdy jsme dobrovolně porušili Desatero, doporučuji všem toto porušení vyznávat ve zpovědi, i když z okolností vyplývá, že šlo „jen“ o lehký hřích. Už proto, aby ten, kdo se zpovídá, později netrpěl nějakými pochybnostmi či úzkostmi.

Nesezdané páry

Zvlášť komplikovaná a delikátní situace nastává v případě soužití párů, které nejsou vůbec sezdány, nebo jejich civilní svazek není z pohledu církve legitimní. Vzhledem k výše uvedenému *není možné* prostě a jednoduše říci, že by se ve všech případech všichni nacházeli ve stavu smrtelného hříchu.

Dokonce na tom někdy může být jeden z páru o hodně jinak než druhý. Někdy například jeden z páru „dozrál“ a rád jejich soužití povýšil do stavu manželského, ale druhý je proti. Do manželství pochopitelně nelze nikoho nutit. Láska k partnerovi a k dětem pak tomu

prvnímu velí jako nejlepší možné řešení trpělivě setrvat v dosavadní formě soužití a pokud je věřící, tak se i modlit za to, aby i druhá strana ocenila manželství a našla odvahu do něj vstoupit.

To má samozřejmě své důsledky i do svátostného života. Pokud někomu přikázání lásky k bližnímu přikazuje setrvat v nelegitimním soužití jako nejlepší řešení současné životní situace, pak takové soužití sice může pohoršovat okolí, ale zároveň pro daného člověka není smrtelným hříchem, a proto takovému člověku jeho zpovědník může udělit rozhřešení a následně tento člověk může přistupovat ke svatému přijímání. Výslovně na to naráží papež František v exhortaci *Amoris laetitia* píše, že svaté přijímání není odměnou za svatý život, ale lékem na naší cestě ke svatosti. Na okraj si zde dovolím připomenout, že už Jan Pavel II. dovolil prostřednictvím exhortace *Reconciliatio et paenitentia*, vydané v prosince 1984, svaté přijímání osobám, žijícím v tzv. „josefském manželství“, i když toto manželství není z pohledu církevního práva legitimní. Exhortace *Amoris laetitia* z roku 2016 jde tedy stejným směrem ještě o něco dále.

To ale zároveň vůbec neznamená, že by církev nějak změnila svůj odmítavý postoj vůči rozvodu a následnému dalšímu manželství nebo nesezdanému soužití. To nikoliv. Je ale si potřeba uvědomit, že *svátosti nejsou odměnou* za předchozí mravně víceméně bezúhonný život (to by pak nebylo účinkem křtu odpuštění osobních hříchů nebo by nesměli být křtěni přinejmenším zločinci), nýbrž lékem, kterým nás chce nekonečně milosrdný Bůh uzdravovat. Proto s rychle rostoucím počtem nelegitimních soužití vyvstala v církvi naléhavá potřeba aplikovat i na oblast nelegitimního soužití rozlišování mezi opravdu smrtelným hříchem na straně jedné a na druhé straně jednáním sice majícím závažný předmět, které ale z nějakého důvodu není hříchem smrtelným. Stále ale beze změny platí, že podle učení katolické církve *platně uzavřené manželství je nerozlučitelné*, a to i tehdy, bylo-li uzavřeno pouze civilní formou (což se typicky týká civilního sňatku dvou tehdy nepokřtěných osob).

Každopádně si tato problematika žádá *velmi jemné rozlišování* příčin, za jakých současná situace vznikla, možných způsobů, jak ji změnit k lepšímu (pokud takový způsob vůbec existuje) a také přístupu obou partnerů. Na jednu stranu bychom neměli nikoho zatracovat, ale zároveň bychom si měli uvědomit, že nelegitimní soužití je vždy *závažná věc*, která často spěje špatným směrem.

Nejvýraznější je to u párů nesezdaných ani civilně, pokud u nich nedojde časem k uzavření (alespoň civilního) manželství. Takový přístup většinou signalizuje zásadní neochotu nebo neschopnost jedné strany přizpůsobit se druhému a pro vztah něco obětovat. Vztahy zatížené takovou sobeckou neochotou se podle výsledků různých sociologických studií téměř vždy (ve více než 99 % případů) rozpadají.

Závěr

Sečteno a podtrženo. Nikoho nezatracujme, zvláště když o okolnostech jeho jednání nemáme hlubší povědomí. Zároveň by ale bylo chybou tvářit se, že se nic neděje nebo dokonce propagovat něco, co je objektivně zlé. Závažná porušení Božího zákona vždy představují velký problém, a to i tehdy, když se jich dotýčný nedopustil zcela vědomě nebo dobrovolně a nejsou tedy smrtelným hříchem.

P. Zdeněk Sedlák

Z farní kroniky

Smutný zjev. – Bohoslovců jest v seminářích málo. Na podzim 1922

Časopis českých bohoslovců katolických „Museum“ přinesl statistiku bohoslovců. Jest velmi smutná a právem vzbuzuje vážné obavy do budoucna. Pokud se vlastních Čech týká, jest stav bohoslovců katolických takovýto: Praha 37 – z toho 23 Němci; České Budějovice 14 – z toho 11 Němců; Hradec Králové 17 – z toho 5 Němců; Litoměřice 41 – z toho 37 Němců. Celkem v Čechách a na Moravě jest 121 českých a 131 německých bohoslovců. V prvním ročníku pražského semináře jeden bohoslovec. Modleme se, aby Pán hojně

jinochů poslal na vinici svou, aby za čas se nestalo, že neměl by nám kdo lámati chléb.

(zapsal farář Václav Dvořáček)

Komentář k úryvku:

Němečtí bohoslovci a kněží byli většinou (stejně jako ostatní čeští Němci) vystěhováni z Československa v roce 1945.

Pro srovnání počty bohoslovců z dnešní doby – v pražském semináři 21, z toho za královéhradeckou diecézi 6 bohoslovců; v olomouckém semináři 24 bohoslovců; v českobudějovickém semináři 7 bohoslovců různé národnosti; celkem v České republice tedy studuje 52 bohoslovců.

Jaroslav Jelínek

Tweetuj s Bohem

Jestliže je Bůh všemohoucí, proč dochází ke katastrofám? Proč existuje zlo?

Je Bůh všemohoucí? Jinými slovy: může Bůh udělat cokoli? Velký filozof se jednou zeptal, jestli by Bůh mohl stvořit kámen tak těžký, že by ho nedokázal unést. Pokud vezmeme tuto záludnou otázku vážně, dojdeme nutně k závěru, že Bůh není všemohoucí. Můžeme však Boha skutečně lidskými slovy chytit do pastí?

Mnoho lidí se diví, proč Bůh ze světa neodstraní zlo. Při hledání odpovědi na tuto otázku musíme rozlišit zlo, které působí sami lidé (morální zlo), a to ostatní, co zakoušíme jako zlo, jako jsou přírodní katastrofy (fyzické nebo přirozené zlo).

KATASTROFY JAKO TREST?

Existují lidé, kteří přírodní katastrofy jako zemětřesení, tsunami a hurikány považují za Boží trest. To je naprostý omyl. Je pravda, že Bůh může ovlivnit počasí (DT 11,17; JON 5,17). A ve starém zákoně některé přírodní katastrofy byly trestem pro hříšníky. Vzpomeňte si například na Velkou potopu.

To vše však bylo součástí dějin izraelského národa, který byl připravován na Ježíšovo narození. Ježíšův příchod je rozhodujícím

důkazem Boží lásky k lidem. Utrpení a bolest způsobené katastrofami se s touto láskou neshodují. Tyto katastrofy proto nemůžeme považovat za trest od Boha. On trpí s těmi, kteří jsou těmito pohromami zasaženi. A vede ostatní lidi k tomu, aby pomáhali jejich obětem. Z tohoto zla tak může vzejít něco dobrého. Bůh k tomu potřebuje naši pomoc. Proč ale vůbec Bůh dovolí, aby k takovým katastrofám docházelo? Popravdě na to nemáme odpověď. Souvisí to s původem zla, což pro nás zůstává tajemstvím.

LIDSKÁ SVOBODA OMEZUJE BOHA?

Proč Bůh nezastaví lidi, kteří se chystají někomu ublížit? Stručná odpověď je taková, že lidé nejsou loutky ovládané Bohem. Lidé mají svobodnou vůli, aby se mohli rozhodovat konat to, co je dobré. Ta samá svoboda je však uschopňuje rozhodnout se pro zlo. Jestliže se svobodně rozhodneme jít svou vlastní cestou, Bůh nám v tom bránit nebude, protože jinak bychom nebyli zcela svobodní. Můžeš podotknout, že to je neschopnost k jednání. Bůh však není diktátor, který by nás násilím nutil konat jeho vůli. Naše svoboda vybrat si je důsledkem jeho nekonečné lásky. Protože lidi tak moc miluje, bolí ho, když vidí utrpení, které si způsobujeme svými vlastními špatnými volbami.

DOBRO, NEBO ZLO?

Lidé si mohou vybrat, že budou jednat dobře, ale často se rozhodují pro zlo. Vražda, krádež, znásilnění a pomluvy – lidí se pro ně rozhodují tehdy, když chtějí něco pro sebe na úkor druhých. Když myslíme pouze na svá přání bez ohledu na Boží vůli a škodu, kterou způsobíme, jsme plní pýchy, která byla příčinou pádu Adama a Evy, když si mysleli, že mohou „*být jako Bůh*“ (GN 3,5). Je pouze jedna cesta, jak zvítězit nad zlem: stát se pokornými tím, že se rozhodneme milovat Boha a dělat to, co si přeje. V tom je nám příkladem Ježíš. Ačkoli byl Bůh, rovný Otci, pokořil se tím, že na sebe vzal naše lidství a byl poslušný otci až k smrti na kříži (FLP 2,8).

„Ani svět, ani lidé v něm nejsou dokonalí, proto se dějí špatné věci. Bůh dokazuje svou všemohoucnost tím, že zlo obrací v dobro.“

BŮH JE VŠEMOHOUCÍ A MILOSRDNÝ

Právě skrze naši slabost může Bůh projevit svou všemohoucnost a své milosrdenství. Vzpomeň si, co Bůh řekl Abrahámovi, když nemohl uvěřit tomu, že se ve svém stáří stane otcem: „*Což je Hospodinu něco nemožné?*“ (GN 18,14). Maria mohla při zvěstování sotva uvěřit tomu, že se jí narodí syn. Anděl Gabriel řekl: „Vždyť u Boha není nic nemožného“ (LK 1,37).

Abrahám a Maria měli víru. Proto na nich a skrze ně mohl Bůh projevit svou všemohoucnost. Tajemství spočívá v naší odevzdanosti Bohu. Pokud se dokážeme spolehnout na Boha, může konat velké věci! Katastrofy a zlo nás nikdy nemohou uvést do naprosté sklíčenosti a vzít nám naději. Bůh je všemocný, protože dokáže zlo obrátit v dobro. On je ten, kdo dává lidem sílu a vnuknutí jednat dobře dokonce i v těch nejzoufalejších situacích. Zlo ve světě zůstává velkým tajemstvím. To se však nemůže ani pokusit vyrovnat Boží nekonečné lásce k nám.

Převzato z Tweetuj s Bohem str. 84-85

Zpracovala Marie Bruknerová

Někdy nemáme ani sílu volat o pomoc

„Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit.“ (Srv. Řím 8,26)

Ve dnech radostných a šťastných se zdá být modlitba snadná. Přesně vím, zač děkovat a o co prosit. Bez vnitřních rozporů jsem plna naděje, že všechno má své místo a svůj smysl.

V našich životech ale nejsou jen krásné dny, kdy se cítíme být silní a duchovně naplnění. Objevují se i dny, kdy jsme slabí, plni pochybností, strachu a pokušení. Dny, kdy nic nemá své místo ani smysl. Mělo by být snadné se modlit za to, abychom tento vnitřní stav opustili, a přeci není.

Nacházíme-li se pod hladinou našich slabostí, je až nemožné se nadechnout. Toneme, ztrácíme se v hlubině, nemáme sílu vyplavat,

ze všech stran nás obklopuje chlad naší bolesti. Možná už nemáme ani sílu volat o pomoc.

Náš zachránce však není daleko. Je tu i ve chvílích, kdy nemáme slov, kdy nedokážeme formulovat, oč vlastně prosíme. Obklopuje nás tehdy, když nejsme schopni překročit vlastní stín a prosit o to, co je správné, protože to příliš bolí.

Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Přimlouvá se, táhne nás zpět nad hladinu k tomu, který rozumí a trpělivě čeká. Povznáší nás zpět k naději a radosti. S jeho pomocí se znovu nadechneme a Bůh, který zkoumá srdce, už ví, po čem skutečně toužíme.

<http://www.vira.cz/Texty/Tema-tydne/Nekdy-nemame-ani-silu-volat-o-pomoc.html>

Kázání z Domu sv. Marty

Petrův nástupce si vzal podnět z prvního liturgického čtení ze Skutků apoštolů (14,19-28), popisujícího útrapy a soužení svatého Pavla v Malé Asii. „Zdá se jakoby život v pronásledováních a souženích postrádal pokoj – začal František – avšak poslední blahoslavenství praví jasně: »Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost; radujte se a jásejte« (Mt 5,11-12).

„Ježíšův pokoj souvisí s životem v pronásledování, se soužením. Je to pokoj, který spočívá hodně hluboko, velmi hluboko pod vším ostatním. Pokoj, který nikdo nemůže odejmout. Darovaný pokoj je jako hlubina v moři, jehož hladina se zmítá vlnami. Žít v pokoji s Ježíšem znamená mít tuto vnitřní zkušenost, která zůstává za všech zkoušek, ve všech obtížích i souženích.“

Pouze tak – pokračoval papež – je možné porozumět způsobu, jakým svoji poslední hodinu prožívali svatí a svědkové, kteří podstupovali mučednictví jako pozvánku na svatbu. Toto je dar Ježíšova pokoje, který nemůžeme dosáhnout lidskými prostředky. např. jako když

u lékaře dostaneme prášky na spaní. Je to něco jiného, co působí v nitru Duch svatý a uděluje sílu.

„Ježíšův pokoj nás učí jít v životě vpřed. Učí nás trpělivosti. Strpení je slovo, kterému dost dobře nerozumíme a které je silně křesťanské; znamená nést na sobě. Nést na svých bedrech život, těžkosti, práci – všechno bez ztráty pokoje. Nést, ba dokonce mít odvalu pokračovat. Tomu lze rozumět, jen když je v nitru Duch svatý, který nám dává Ježíšův pokoj.“

Pokud se však necháme strhnout nervozitou – řekl dále papež – pokoj ztrácíme. Máme-li totiž v srdci pokoj přislíbený Ježíšem, a nikoli ten, který dává svět či peníze na bankovním účtu, můžeme čelit těm nejhorším zkouškám dokonce i s úsměvem srdce.

„Člověk, který žije s tímto pokojem, nikdy neztrácí humor. Umí se smát sobě, druhým i svému vlastnímu stínu. Všem se usmívá. Tento smysl pro humor je velmi blízký Boží milosti. Ježíšův pokoj je v každodenním životě. Ježíšův pokoj má i v soužení onu špetku humoru, který nám umožňuje zhluboka dýchat. Kéž nám Pán dává tento pokoj, který pochází z Ducha svatého. Ježíšův vlastní pokoj, který nám pomáhá snášet a nést v životě mnohé těžkosti.“

<https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=29438>

Výnosy účelových sbírek v naší farnosti v prvním čtvrtletí letošního roku

---

Na podkladě usnesení pastorační rady uvádíme níže výnosy účelových sbírek v prvním čtvrtletí letošního roku:

<i>Datum</i>	<i>Účel</i>	<i>Částka</i>
do poloviny února 2019	pokladnička černoušek – na misie	3 815,-
24. února	Svatopetrský halěř	11 270,-
24. března	Na pojištění kostelů a dalších církevních budov	10 522,-

P. Zdeněk Sedlák

„Vždy s Bohem“

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 22. června 2019

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300
webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.z.v@gmail.com, 604 246 882
Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu
farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová – redaktoři
farního listu